

लोके तु यदेव । उच्छेद्यम् अयमेव षोडशादौ ति० ।

उच्छोर्षिक न० उच्चापितं गथातउत्तोष्य स्थापितं शीर्षे
यस्मिन् प्रा० व० कप् । शीर्षोपधाने (वाचिष्य) । प्रा० ई० ।
२ उच्चतशीर्षके धान्यादौ ति० हवा० । ऊर्ध्वं शीर्षे
कायति कै-क । शिरःप्रदेशे “उच्छोर्षिके त्रियं कुर्याद्
भद्रकाण्यं च पादतः” मनुः उच्छोर्षिके वास्तुपुरवस्य शिरः
प्रदेशे” कुल्लूकभट्टः । [शुभके ।

उच्छृङ्खल ति० उच्चैः शृङ्खलम् प्रा० व० । उच्चप्रदेशात्
उच्छ्रून ति० उद्-द्-ङ-क्त । १ उच्चते २ स्तुतिं च “ह्योच्छ्रूनः
किमेभिर्भुजैः” वा० द० । “अनरतरदितोच्छ्रूनात्तद्वि-
मश्राम्” दशकु० । भावे क्त । १ स्तुतितायाम् । (फोहा)
उच्छृङ्खल ति० उच्चतं शृङ्खलातः निरा० व० । १ मयनरहिते,
२ नियन्त्ररहिते, ३ अप्रतिबन्धे च । “अयमुच्छ्रूतं सत्यम-
न्यच्छास्त्रनियन्तितम्” “सम्पूज्य उच्छ्रूतं यजुर्निसनः”
माघः । [पाठके २ भाष्ये च ।

उच्छेत्तृ ति० उद्+क्षिद-हृच् क्तियां ङीप् । १ समूहसत्-
उच्छेद् पु० उद्+क्षिद-भावे घञ् । १ समूहोत्पाटने २ विनाशने
च “किमिति सर्वप्रभृच्छेदः क्रियते” हितो० “ततः
सत्यवत्यचिनवत् मा दीप्तानोवय उच्छेदं प्रजेदिति”
भा० व्या० ६५ अ० । “सतां भवोच्छेदकरः पिता ते”
रघुः । भावे ल्युट् । उच्छेदनमप्यत न० “यस्तु नोच्छेदनं
चक्रो कुशिकानामुदारधीः” व्या० प० १६३ अ० ।

उच्छेद्य ति० उच्छेदमर्हति उच्छेद+कर्मणि यत् । १ उच्छे-
दः ई० उद्+क्षिद-कर्मणि क्तवत् । २ समूहसत्पाटनीये च ।
उच्छेद्यश्च न० उच्छिन्ने उद्+शिव-कर्मणि ल्युट् । १ उच्छि-
दे “उच्छेदयं भूमिगतमजिह्वासागटस्य च” उच्छे-
दयन्तु तत्तिष्ठेत् यावद्विमा विवर्जिताः” मनुः “अस्ती-
मस्यगृहोच्छेदयोगोक्तोदयनच्छेद एव पुनर्विद्यम्” दशकु० ।
भावे ल्युट् । २ मुक्तावशेषे ।

उच्छेद्यश्च ति० उद्+शिव-णिच्-ल्युट् । १ गन्तापके, २ कूर्चयो-
गले च “यच्छोकमुच्छेद्यमिन्द्रियाणाम्” गीता । भावे
ल्युट् । १ शस्त्रक्षोभणे । “तरसा सेतवन्त्यनेन सागरो-
च्छेद्येन च” रामा० । “उच्छेद्यं समुद्रस्य पतनं चन्द्र-
सूर्ययोः” रामा० ।

उच्छेद्युक ति० उद्+शिव-बा० उक् । ऊर्ध्वोपप्राप्ते, “य
यज्ञतामनरेभ्यो दोषितोऽधीक्षदनेन लोकेन नाना-
कुर्यादुच्छेद्युका ह ल्युः” यत० ब्रा० १२, १, १ ।

उच्छिन्नाय पु० उद्+त्रि-कारणे क् च् वा । १ उच्चतयायाम्

उच्चतया हि ऊर्ध्वमात्रोच्यते इति तस्यान्तात्प्राप्तम् ।
“दम्भो धर्मध्वजोच्छ्रयः” भा० व० ३१२ अ० । “पत-
नान्ताः समुच्छ्रयाः” नीति० “अपरेद्युक्तस्तस्याः
क्रियतेऽप्युच्छ्रयोन्मेषः” भा० व्या० ६३ अ० । प्रासादैः
उच्चतोच्छ्रयैः” भा० व्या० १८५ अ० । “महाधीना नरेन्द्रा-
णामुच्छ्रयाः पतनानि च” बा० वृत्तिः । “उच्छ्रयपातनं
धनिनां दर्शयन्निव” कटस० । “शृङ्गोच्छ्रयैः कुसुद-
विषये योषितस्य स्थितः खम्” मेघदू० । “गुणार्जुनो-
च्छ्रयविरहबुद्धयः” किरा० । २ उच्चप्रदेशे “उच्छ्र-
येष गुणितं चितेः फलम्” लीला० ।

उच्छ्रयण न० उद्+त्रि-कारणे-ल्युट् । १ औचित्ये उद्+त्रि-
कर्त्तरि ल्युट् । २ उत्कृष्टे ति० । “सर्वार्थयुच्छ्रयणानि”
आश्व० म० ४, ६, २१ । उच्छ्रयणानि उत्कृष्टानि”
नारा० वृत्तिः ।

उच्छ्रावण न० उद्+श्र-विच्+ल्युट् । उच्चैः प्रावणे उच्चो-
“उद्दिश्य कुपितो यस्तु तोषितः प्राववेत् पुनः । तस्मिन्
वृत्ते न दोषोऽस्ति हयोच्छ्रावणे कृते” निष्णु० । “उ-
च्छ्रावणवृद्धोऽयः” प्रा० त० रघुनन्दनः ।

उच्छ्रित ति० उद्+त्रि-कर्त्तरि क्त । उच्चते १ ऊर्ध्वदेशं
प्राप्ते । “उच्छ्रितैरुच्छ्रितोरःस्थवनविननिधयाम्” माघः ।
२ संजाते २ सहस्रजे ४ प्रष्टवे च भेदि० । ५ तत्काले हेमच०

उच्छ्रिति स्त्री उद्+त्रि-बा० कारणे क्तिन् । १ उच्छ्रये उच्चता-
याम् २ उत्कर्षे च “यत्तार्थं निधनं प्राप्ताः प्राप्नुवन्त्यु-
च्छ्रितोऽयः” मनुः । “चतसृष्वपि चाद्यासु सर्वविभ्रु-
च्छ्रितोर्वदेत्” सुश्रु० । २ उच्चसंख्यायाम् “इष्टकोक्त्युद्द-
च्छ्रितिपितेः” लीला० ।

उच्छ्रित न० उद्+श्र-क्त । १ विकारिते, २ लोपिते,
३ स्फुरिते “विषदोच्छ्रितैव मेदिनिः” रघुः । ४ प्रायेण च
“सप्त खड्ग भगवतः कणस्य कुक्षपतेरुच्छ्रितम्” यजु० ।
कर्त्तरि क्त । ५ उच्छ्रावणयुक्ते ईशान्वास युक्ते च ति० ।
“त्वाप्तमुत्कृष्टोच्छ्रितहृदसा योष्य संभाव्य चैवम्” मेघदू० ।

उच्छ्रास पु० उद्+श्र-घञ् । १ अन्तर्मुखवासे, आख्यायिका
याः २ परिक्षेदे, यथा दशकुमारस्य प्रथमोच्छ्रासादि प्राच-
वायोर्दीर्घगत्या २ बहिर्गतौ ४ आश्वासे च । “दीर्घा-
ङ्गुलीपर्वोच्छ्रासप्रवणवाङ्म” कात्या० “वायोर्गर्गनिरो-
धाच्च न गर्भस्यः प्रतोदिति” निश्वसोच्छ्राससंज्ञोभसप्रानु
गर्भोऽधिगच्छति” उश्रु० । उच्छ्रासवद्गनाङ्गीभेदास्तु तत्र
दर्शिताः । “ऊर्ध्वाङ्गाः शब्दस्यार्थेऽपरसगन्धवायोच्छ्रास-